

בתרשיש

א

בְּתַרְשִׁישׁ אָנִי. הָעִיר גְּדוֹלָה שְׁלֹנָה וְרַחוּקָה מֵאֵל
וְרַחוּבוֹתֶיהָ הוֹמִים בְּהִמְיָה שְׂאִינְנָה מִכְּרַת. לְכַאוּרָה
יְכַלְתִּי לְצֵאת לְטִיל בְּרַחוּבוֹת וְלַחוּשׁ אֶת הָרוּחַ. וְעֵינַי פְּקוּחוֹת
אִי־שֹׁנָה גַם הַלַּיְלָה הַזֶּה בְּכָל זֹאת אַנְשִׁים כָּאֵן
מִתְרוֹחִים בְּבָתִּים שְׂפוּרֵי לַיְלוֹת קִיץ יוֹדְעִים בְּשׂוֹר אִשָּׁה צוֹחֲקִים
אֶל הַלַּיְלָה הַזֶּה עֲצָמוֹ אוֹלֵי לֹא שׁוֹנָה מְלִילוֹת
וְכִבֵּר עוֹמְדַת גְּלוּיֹת עֵינַיִם מְסִידַת אֶל הַשַּׁחַר
הָעוֹלָה מִמְזוֹרְחָה: כָּל הַיָּמִים מֵאַחֲרֵי רַק זָכַר
שְׁמֵשׁ יָפוּ הַשׁוֹקֵעַת אֶל מִפְּרֵשׁ לְבָן יוֹצֵא לְלִבֵּב יָמִים - -

ב

גַּם זֹאת נִפְלְאָה מִמֶּנִּי: זֶה הַסֵּלֶע מוֹל תַּרְשִׁישׁ, אֲשֶׁר הֵיטֵב
כְּמַעַט יְקִיפוֹ הַשְּׂאֲגָה מְלִבּוֹ הָעֵמֶק, הַרְחוֹק - וְהֵנָּה הוּא
מִתְרַפֵּק עַל הַשְּׂחֹר וּמְלֻטְפוֹ בְּאַצְבָּעוֹת לְבָנוֹת רוֹטְטוֹת
וְחוֹזֵר לְעֲצָבוֹ הַשְּׂקֵט, וְכִבֵּר בּוֹ גְּעֻגוּעִים
עוֹלִים לְכַבְּשׁוֹ לְדַעְתוֹ לְלֻטְפוֹ וְחוֹזְרִים בְּדַכְּכֵם
נִבְיָא מוֹרֵד בְּעִיר לֹא־אֱלֹהִים? תֵּן עֵינָיו בְּסֵלֶע הַיָּמִים:
אוֹלֵי תוֹכְלָנָה עוֹד שְׁפָתָיו לְשֵׁאת תְּפִלָּה.

ג

בְּתַרְשִׁישׁ אָנִי. וְמָה הַפֶּרֶשׁ בֵּין נִינְוָה לְבֵין תַּרְשִׁישׁ.
הָרִים טְרוּשִׁים אֲשֶׁר סָבִיב הֵם לְנִינְוָה
וְלֹא תוֹכַל הָעֵינַן לְלַבֵּם כְּמַגְלָה שְׂנַמְחָקָה

הָה, לוֹ יִכְלְתִי לְהִתִּיז מוֹחִי עַל אֲבִינִי,
אֲךָ יֵשׁ בִּי אֲהַבַת עֲצָמֵי יוֹתֵר מְדִי
וְלֹא אוֹכַל כִּי אִם יִבֵּב כְּכֹלֵב
מִשְׁרֵט תוֹעֵה עַד יִתְעַלֵּף תַּחַת הַשָּׁמַשׁ

ד

בְּתַרְשִׁישׁ נִזְרַק פְּסוּק מְזֻמְרִים לְתוֹךְ פִּי: כְּגִמּוּל עָלַי אֲמוֹ
כְּגִמּוּל עָלַי נִפְשִׁי. גְּמָלָה נִפְשִׁי מֵאֱלֹהֵי
אִם גַּם מֵעֲרֹסָלִים אוֹתוֹ וּמִלְטָפִים כְּבִיכּוֹל
גְּמוּלָה דָּא. הָה, תַּרְשִׁישׁ, הַזּוֹנָה מְזִכִּירָה שֵׁם אֱלֹהֵי
הָאֵם לֹא אֵלֶיךָ שִׁלַּחְתִּי
לְהִיּוֹת כְּךָ לְפִי כְּפִצַּע פּוֹעֵם וְלִזְעַק מִתּוֹכְךָ
וְלִבְכוּת

מתוך: הוויות, סדרת ריתמוס, הוצאת הקיבוץ המאוחד, 2006

וְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יוֹנָה שְׁנִית לֵאמֹר: כּוּם לָךְ אֶל־נִינְוָה
הָעִיר הַגְּדוֹלָה וּקְרָא אֵלֶיהָ אֶת־הַקְּרִיאָה אֲשֶׁר אֲנִי
דֹבֵר אֵלֶיךָ: וַיִּקָּם יוֹנָה וַיֵּלֶךְ אֶל־נִינְוָה כְּדָבָר יְהוָה
וַיִּנְוָה הָיְתָה עִיר־גְּדוֹלָה לְאֱלֹהִים מִהַלָּךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים:
וַיַּחַל יוֹנָה לְבֹא בָעִיר מִהַלָּךְ יוֹם אֶחָד וַיִּקְרָא וַיֹּאמֶר
עַד אַרְבָּעִים יוֹם וַיִּנְוָה נִהְפְּכַת:

(יונה ג, 4)

כיליון שירת רות

בְּכֹל מִדְרֹךְ כֶּף רַגְלִי
הִידִיעָה: כָּאֵן כֶּף רַגְלוֹ דְרִכָּה
וְנַעֲמִי אוֹמֶרֶת לִי: כָּאֵן הוּא שְׁחֵק. כָּאֵן
הִיִּיתִי מִיְנִיקָה אוֹתוֹ. אוֹתָם עֲצִים
עוֹמְדִים עֲדִין בְּשׂוּלֵי שְׂדוֹת, אֲשֶׁר הִלְבִּינוּ
שְׁבִלֵיהֶם וְנִכְפְּפוּ וְשָׁחוּ אֶל מַגַּל כְּמוֹ נַעֲמִי
אֲבָל כֹּל יוֹם פּוֹרֵם אֶחָד אֶחָד קוֹרֵעַ
זְכוֹרֹן קִמְטִים קִטְנִים שְׁסָבִיב עֵינַיךָ
לְבָלִי מִכְּאוֹב, כְּזִכְרוֹנָם הַמְחַיֶּה שֶׁל הַמֵּתִים.

בעז

יְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה וַיִּתְרַד הָאִישׁ וַיִּלְפַּת (רות ג 8)

כֹּל הַלַּיְלָה בְּעֵתוֹ חִלּוּמוֹת אֶת נַפְשֵׁי הַמָּרָה, הִרְיָקָה
וּבְעֵינַי דְּמָעוֹת אֲשֶׁר לֹא יִקְצֹר אֵלַי גִּיל
(גַּם אִם יִיטִיב אֶת לְבוֹ לֹא יִקְצֹר אֵלַי גִּיל)
וְקָרָאתִי אֵלַיךָ מֵהֵם. שָׁח גּוֹפֶךְ, פְּנִיךָ אֵין לָךְ עוֹד
צָפַד עוֹרֶךְ כְּגוֹשׁ מַעַף אֶל הָאֲבָנִים
אֲבָל עֵינַיךָ בִּי עֲדָנָה
נַעֲמִי נַעֲמִי
עָתָה אֲדַע: אֵין לְהִשִּׁיב דְּבָר.
אֶת כְּמוֹ אֵינֶךָ.
כֹּל קִיּוּמֶךָ רוֹפֵף כֹּל כְּךָ
אוֹלֵי לַיִל חֹסֵד הוּא הַלַּיְלָה

מתוך: הוויות סדרת ריתמוס, הוצאת הקיבוץ המאוחד, 2006